

Οι Εκκλησίες στις ευρωπαϊκές δράσεις κατά του μίσους

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1hmDdMi>]

Εντός του τομέα των αρνητικών φαινομένων, τα οποία κατατάσσονται στον ευρύτερο κύκλο της “Θρησκείας”, τίθεται ο αντισημιτισμός[19], ένα αρνητικό φαινόμενο, το οποίο συνδέεται άρρηκτα με την μισαλλοδοξία. Σύμφωνα με δηλώσεις υψηλά ιστάμενων προσώπων, όπως οι Martin Schultz, Herman Van Rompray και Morten Kjaerum, ο αντισημιτισμός δεν έχει εξαφανιστεί αλλά αντιθέτως μεταδίδεται ραγδαία μέσω του διαδικτύου, είτε μέσω της συνεχώς αυξανόμενης ανόδου ακροδεξιών κομμάτων όπως η “Χρυσή Αυγή” στην Ελλάδα, η οποία σταθερά καταλαμβάνει την θέση του τρίτου κόμματος στις εκλογικές αναμετρήσεις.

Ο “FRA” ασχολείται ταυτόχρονα με το αρνητικό φαινόμενο της πολυπλοκότητας

των νομικών διαδικασιών[20], το οποίο αποτελεί τροχοπέδη στην επίτευξη πρόσβασης των πολιτών στην δικαιοσύνη[21], μια κατάσταση, η οποία επιβεβαιώνει και με την έρευνα[22] του ο “FRA” το 2012. Επιπροσθέτως, ο “FRA” δημιούργησε ένα πρόγραμμα με τίτλο “Holocaust and human rights education”, το οποίο επιθυμεί να εκμεταλλευτεί χώρους μνήμης όπως τα μουσεία, με αποτέλεσμα να στοχεύσει στην ευαισθητοποίηση των ευρωπαίων πολιτών και ταυτόχρονα να τους δώσει την δυνατότητα να παραδειγματιστούν από το παρελθόν από τα λάθη που έγιναν ή δεν έγιναν και να οικοδομηθεί ένα καλύτερο μέλλον.

Τέτοιου είδους προγράμματα, βοηθούν στην προώθηση των κατάλληλων μεταρρυθμίσεων και στην ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού μηχανισμού, ώστε να περιοριστούν τα προαναφερθέντα αρνητικά φαινόμενα, τα οποία φιλοτεχνούν δυστυχώς μια πραγματικότητα, την οποία εμείς οι ευρωπαίοι πολίτες πρέπει πρώτα να την αποδεχτούμε και μετά να την ανατρέψουμε. Το κλειδί όμως βρίσκεται στην κάλυψη του χάσματος μεταξύ των πολιτών και της ηγεσίας της Ένωσης. Ο ενστερνισμός της Κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους των Κρατών-μελών αποτελεί έναν αρκετά αποτελεσματικό τρόπο οικοδόμησης ενός καλύτερου μέλλοντος.

Στην προσπάθεια κατανόησης του θρησκευτικής ελευθερίας, εκτός από τις ενέργειες της Ένωσης, είναι σημαντικό να οριστεί η σχέση μεταξύ των εννοιών του “Κράτους” και της “Εκκλησίας”.

Η πολυπληθής μάζα εγκατάστασης μουσουλμάνων και βουδιστών σε όλη την Ευρώπη, δοκίμασε και συνεχίζει και σήμερα να ελέγχει τις αντοχές της στο «άλλο[23]». Αρκετά σημαντικό ποσοστό των θρησκευτικών μειονοτήτων, οι οποίες είναι εγκαταστημένες εντός των γεωγραφικών ορίων της Ένωσης, αισθάνονται απειλούμενες από το Κράτος.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα ευρωπαϊκών κρατών, τα οποία καταδεικνύουν τις διαφορετικές μορφές σχέσης Κράτους-Εκκλησίας, αποτελούν η Μ. Βρετανία (αναγωγή μιας εκκλησίας σε επίσημη σε συνδυασμό με τον εθνικό χαρακτήρα του κράτους), η Ιρλανδία (μη πρόβλεψη επίσημης θρησκείας-προνόμια[24] υπέρ αυτής), η Ιταλία (συνεργασία της πολιτικής και της εκκλησιαστικής εξουσίας υπό την μορφή “Κονκορδάτου”[25]) και η Ολλανδία (ρητός διαχωρισμός Κράτους-Εκκλησίας).

Κατά την άποψη μου είναι μάταιο να ασχολείται κανείς με τον διαχωρισμό των εννοιών του “Κράτους” και της “Εκκλησίας”. Αντιθέτως, περισσότερο ωφέλιμος θα ήταν ο διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους.

Γενικότερα, το ζήτημα της διάκρισης λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, ανήκει στις προτεραιότητες της ευρωπαϊκής πολιτικής ατζέντας. Συνέπειες της έξαρσης της συγκεκριμένης διάκρισης ή της μη επαρκούς αντιμετώπισης της μέχρι σήμερα, βιώσαμε και βιώνουμε ακόμα, με χαρακτηριστικά παραδείγματα, την περίπτωση Charlie Hebdo και τις βιαιοπραγίες των τζιχαντιστών, με πλέον πρόσφατη, την σφαγή 147 κυρίως φοιτητών στην βορειοανατολική Κένυα από μαχητές της Αλ-Σαμπάμπ[26].

Ο σεβασμός των θρησκειών, συνδέεται άρρηκτα τόσο με την πολιτισμική πολυμορφία της Ένωσης, όσο και με τον σεβασμό στην διαφορετικότητα του άλλου. Οι πολιτικές ισότητας της Ένωσης αποτυπώνονται κυρίως στα διεθνή κείμενα και τις συμβάσεις όπως η Ε.Σ.Δ.Α. Παρόλαυτά, άξιο αναφοράς παραμένει το γεγονός ότι τόσο στην Ε.Σ.Δ.Α, όσο και στο Ε.Δ.Δ.Α δεν υφίσταται συγκεκριμένος ορισμός της έννοιας της “θρησκείας” με αποτέλεσμα, να εμπλέκεται το εθνικό δίκαιο του εκάστοτε κράτους-μέλους. Παράλληλα, πρέπει να τονιστεί και ο συμβουλευτικός και όχι δεσμευτικός χαρακτήρας του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ζήτημα, το οποίο δεσμεύει μια ευρύτερη χρήση του.

Η Ένωση μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, δημιούργησε και συνεχίζει να εξελίσσει προγράμματα, τα οποία εντάσσονται στην ατζέντα της για τις πολιτικές ισότητας και καταπολέμησης των διακρίσεων, με πίστη στα θεμέλια της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Επίσης, μέσω αυτών των δράσεων ενισχύεται ο επικουρικός χαρακτήρας της Ένωσης και η συνεκτικότητα της κοινοτικής νομοθεσίας.

Παρ’ όλ’ αυτά, η Ένωση οφείλει να ενισχύσει περαιτέρω την ευρωπαϊκή ατζέντα πολιτικών ισότητας μέσω μιας μεγαλύτερης συνεργασίας με τις εκάστοτε Μ.Κ.Ο και κυρίως μέσω μιας μεγαλύτερης παροχής κονδυλίων και κινήτρων ευαισθητοποίησης εκ μέρους των κρατών-μελών.

Εκτός από τις δράσεις της Ένωσης, σημαντικό ρόλο διαδραματίζουν θετικές πρωτοβουλίες, όπως η δημιουργία κοινού λεξικού για τους χριστιανούς και τους μουσουλμάνους εκ μέρους του Ιδρύματος θεολογικών μελετών “Eugen Biser”.

Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία, βοηθά στην διευκρίνηση μιας εσφαλμένης εντύπωσης, η οποία έχει δημιουργηθεί σχετικά με τον όρο “Ιερός πόλεμος-Τζιχάντ” και την ταύτιση του με το φαινόμενο της τρομοκρατίας.

Στο Κοράνι ο όρος “Ιερός πόλεμος- Τζιχάντ” εκτός από την γνωστή ερμηνεία περί εχθρικής ενέργειας σε περίπτωση κινδύνου της μουσουλμανικής πίστης,

σημαίνει ταυτόχρονα και εσωτερικός πόλεμος, ο οποίος είναι σημαντικότερος του εξωτερικού. Καταλήγουμε έτσι στο συμπέρασμα ότι η τρομοκρατία συνδέεται άρρηκτα με τον θρησκευτικό φονταμενταλισμό και τις πολιτικές σκοπιμότητες και δεν πρέπει επ' ουδενί να ταυτιστεί με ολόκληρες θρησκείες.

[Τέλος]

[19] <http://fra.europa.eu/en/research/projects>

[20] http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2013-opinion-eu-equality-directives_en.pdf

[21] FRA (2011), "Access to justice in Europe : an overview of challenges and opportunities", Luxembourg, Publications Office, p.3.

[22] FRA (2012), "Access to justice in cases of discrimination in the EU-Steps to further equality", Luxembourg, Publications Office, pp. 46 and 47.

[23] Bauberot J.(ed), "Pluralisme er minorities religieuses", Peeters, Louvain 1991.

[24] Σύμφωνα με το άρθρο 44.2.2: «The state guarantees not to endow any religion».

[25] See J.Julg, ό.π.(σημ.4) περιεκτικό ορισμό της έννοιας του Κογκορδάτου δίνει ο O. Andrysek, ό.π.(σημ16), σ.119 επ.

[26] <http://www.bbc.com/news/world-africa-32169080>